

Az idei őszi évfordulós szertartásai és demonstrációi közepette szerényen meghúzódom most a Gondolat-jelnek is jubileumi száma jelenik meg. Ősszel volt öt éve, hogy 1981 viharos diákparlamentjének idején a lap először jelentkezett. Aki végiglapozza a Gondolat-jel régi számait, az láthatja; aki pedig részt vett készítésében, az tanúsíthatja: jó és színvonalas kari újságot készített szabadidejében, egymástól tanulva és egymást tanítva is az újságírásra néhány ember, jobb időkben kisebb-nagyobb csoport.

Nem szabad megfeledkeznünk arról sem, hogy utoljára egy évvel ezelőtt, 1985 decemberében jelent meg a lap. Ez a tény magyarázatra szorul. A Gondolat-jel szerzői gárdája érdeklődésében sosem volt homogén. Az inkább irodalom iránt érdeklődők később a beinduló Harmadkorban teremtették meg maguknak a jóval intenzívebb, magasabb színvonalú és szakmaibb jellegű munka és publikálás lehetőségét, a történészek pedig a korábban megszűnt Aetas-t indították újra, sikeresen. Az irodalmi lap megjelenése előre jelezte, az AETAS jelentkezése pedig bizonyította annak a folyamatnak a létezését - amely a HKR kudarcra után vált nyilvánvalóvá -, hogy a kari élet súlypontja a közéletre a szakmai munkára tevődött át. A lap elvesztette írógárdája tapasztaltabb részét, a jelzett folyamat pedig funkciós válságot okozott. Nyilvánvalóvá vált, hogy nem lehet visszavonulni egy korábbi stádiumra és közéleti lapot csinálni akkor, amikor jóformán megszűnt a kari közélet. Enélkül pedig sem közéleti, sem másmilyen, nem szakjellegű diáklapot nem lehet készíteni. Végül, ebben a nehéz helyzetben vált időszerűvé a szerkesztők személyében történő változás. Ránk, fiatalabbakra várt az a feladat, hogy új szerzőket gyűjtsünk a lap köré, hogy újra lapot csináljunk a halódó Gondolat-jelből. Az utóbbi egy év bizonyítja: nem tudtunk megbirkózni vele.

Most az ilyen bevezetők "kánonjoga" szerint valamiféle felhívással kellene fordulni a lelkes, fiatalabb évfolyamok felé. Nem teszem. Nem célolok semmiféle toborzást, buzdítást, ami az adott helyzetben talán érthető, de hiábavaló lenne. A Gondolat-jel nem az ilyen felhívásoktól lett azzá, ami volt. A cél, amely létrehozta ezt a számot - melyben helyet kapott három régebbi írás is, amelyeket egy 1986 tavaszán elkészült, de meg nem jelent szám anyagából vettünk át - csupán annyi és nem több: megmutatni, hogy létezik egy cselekvési forma, mely kihasználhatatlan, egy újság, mely teleíratlan.

Egy lehetőség, amellyel élni lehet.